Anul 2 No.4 30 Ianuarie 1950

C H E M A R E A

Motto: Ce n'est point l'audace
que vous avez à vaincre,
mais l'hypocrisie.
Saint Just

Sediu:74,rue de la Glacière,Paris 13.Tel:GOB 04-57 Director: N.S.GOVORA

C. VISOIANU : "JOC CARTEA RUSEASCA"

de Pamfil SEICARU

O stare de enervare tot mai accentuată se manifestă in rândurile emigrației românești impotriva farsei pe care o joacă Comitetul zis național.Acestei stări de enervare ii corespunde in țară o cumplită desnădejde care recrutează pe acei voluntari ai rezistentii și ai mortii.Comitetul național zis român străluceste printr'o indiferență totală față de tragedia poporului nostru,contemplând calm și cu seninătatea inconstientei svârcolirile nației supuse regimului de teroare al ocupației rusești.Este o cinică renegare a obligațiilor morale implicit cuprinse in ideea de Comitet național român.S'ar părea că siguranța interioară care sustinea această provocătoare politică a suferit unele clătinări,cel puțin asa se explică actiunea pe care a intreprins-o unul din trinitatea responsabililor capitulării: C.Visoianu.

Intr'adevar,o telegramă din Lake Succes cu data de 14 decembrie 1949 ne-a informat că"fostul ministru de externe al României",Visoianu, a trimis o scrisoare lui Waren Austin,șeful delegației Nord-americane la Natiunile Unite,in care revelează că Uniunea sovietică a obligat pe Regele Mihai să inlocuiască guvernul printr'un guvern comunist in anul 1945.Visoianu acuză pe ministrul de externe sovietic de a fi spus personal Regelui,pe un ton violent,că dacă nu implineste cererea Rusiei aceasta nu poate garanta libera existentă a poporului român.Ultimatumul sovietic dădea un răgaz de două ore ca să se efectueze substituirea."Eu insumi am asistat la intrevederea dintre Regele Mihai si Vichinski.A avut loc in ziua de 27 februarie 1945 si păstrez notele pe care le-am luat asupra acelei conversații".

Fără indoială că foarte multi emigranți in buna lor credintă si imensa lor ignorantă ar putea lua in serios această manifestare a dlui C.Visoianu.Mă rog,ce a revelat dl Visoianu in scrisoarea trimisă dlui Waren Austin? A "revela" inseamnă a descoperi,a face cunoscut ceace era tăinuit sau necunoscut.Verbul latinesc revelare dă sensul plastic:res-velum, a lua vălul care acoperă un lucru.Actiunea lui Vichinski din 27.II. 1945 a rămas oare asa de secretă până la data de 15 decembrie 1949,adică cinci ani opinia publică mondială n'a fost informată de ceace s'a petrecut la București? Admitând că până azi a fost ignorată de opinia publică mondială operatia de brigandaj politic a Rusiei sovietice, o intrebare logică se impune:de ce dl Visoianu unul dintre ministrii ocupației rusești,care asistase la somatia formulată de Vichinski,ceva mai mult luase si note spre a se asigura față de o eventuală poticnire a memoriei, a asteptat cinci ani ca să reveleze O.N.U.-lui actiunea de violare a vointii Regelui Mihai?

Dl Visoianu a iesit din țară in octombrie 1946.Deci de trei ani se află in siguranță si in libertate,ferit de grijile materiale a celorlalti refugiati,având la dispoziție toate mijloacele materiale pentru a-si organiza o existență confortabilă,putând deci să se consacre unei actiuni de demuntare si protestare impotriva crimelor săvârsite continuu de ocupatia rusească.

Ce l-a impiedicat pe dl Visoianu să"reveleze" conținutul notelor privitoare la scena din 27 februarie 1945? O denunțare făcută cu atâta intârziere nu este numai inexplicabilă ,este pur și simplu suspectă.Sau poate i-au trebuit trei ani de libertate și larg confort ca să poată compune o scrisoare in care să reproducă notele dintr'un carnet? Este la mijloc o gravă deficientă de inteligentă sau o memorie condiționată? Ce imperioase argumente au impus o atât de indelungată tăcere dlui Visoianu? O amnezie care durează trei ani,socotind de la data esirei din tara a fostului ministru al ocupației rusești,deși exista un carnet de note care să facă inoperantă amnezia,este suspectă chiar pentru naivi.

Dar trecând peste cei trei ani de asa elocventă tăcere,să vedem dacă,in adevăr,dl Visoianu a facut o revelatie.

In august 1947,dl James F.Byrnes,fostul ministru de externe al Statelor Unite la data când Rusia sovietică exercita brutala interventie căreia nu i se poate aplica decât calificativul de brigandaj politic,a publicat o carte "Speaking frankly".Această lucrare a fost tradusă si publicata in decembrie 1947 in editura Morgan la Paris sub titlul "Cartes sur tables" Dacă dl Byrnes ar fi trecut sub tăcere intâmplările din România,fără indoială că scrisoarea dlui Visoianu ,lăsând de-o-parte suspecta intârziere de a denunta brigandajul sovietic,ar fi prezentat totusi un interes.Dl Byrnes in "Cartes sur tables"(utilizez editia franceză) de la pagina 107 până la pagina 120 se ocupă de intâmplările de la 27 februarie 1945.Reproduc un pasaj:

" Le 27 février,Mr.Vichinski était arrivé à Bucarest et le même soir il avait demandé une audience au roi.Il avait été recu par le roi et par le ministre des affaires etrangeres,Mr. Constantin Visoianu.Mr Vichinski avait declaré alors que le général Rădescu etait incapable de maintenir l'ordre;que le gouvernement soviétique ne désirait pas s'immiscer dans les affaires intérieures de la Roumanie mais qu'il avait la responsabilitéde veiller a ce que l'ordre fût maintenu sur les arrieres du front et que,par conséquent,il demandait que le gouvernement Radescu fût immédiatement dissous et remplacé par un gouvernement reposant sur les "vraies forces démocratiques" du pays.Il lui fut repondu que sa requete serait examinée.Mr Burton Y.Berry,notre représentant politique a Bucarest ne parvint pas a obtenir une entrevue avec Mr Vichinski.Il fit part à mr Vichinski,par ecrit,du point de vue américain,a savoir qu'aucune mesure décisive ne pouvait être prise avant une consultation tripartite.D'après les renseignements que nous fit parvenir Mr Berry,Mr Vichinski s'est fit recevoir le lendemain par le roi et lui demanda ce qu'il avait décidé,apres les suggestions qu'il avait présenté la veille le soir.Le roi lui repondit qu'il avait transmis cette information au général Rădescu lui même et qu'il avait commencé ses consultations aupres des chefs des différents partis,afin de designer le nouveau premier ministre.Mr Vichinski déclara alors que cette réponse n'était pas satisfaisante.Après quoi il regarda sa montre et informa le roi qu'il avait deux heures et cinq minutes pour faire connaître au peuple le renvoi du général Rădescu.A huit heures,ajouta-t-il avec force,le roi devrait faire connaître le nom de son successeur.Le ministre des affaires etrangères rappela alors a Mr. Vichinski que le roi était un monarque constitutionnel et qu'il devait se conformer à la Constitution;qu'il ne pouvait que consulter les chefs des differents partis et suivre leur conseil pour designer l'homme qui aurait à constituer le nouveau gouvernement.Mr Vichinski répondit que le général Rădescu protégeait les fascistes et que,la veille,en mettant à la retraite ,par décret royal,dix officiers ,il avait commis un acte inamical à l'égard de l'U.R.S.S. Ce décret devait être immédiatement annulé.Le roi accéda a cette demande et Mr Vichinski partit.Mais,en s'en allant, il claqua si violemment la porte que le plâtre du chambranle en fut fendillé.La réparation n'a jamais été faite et les choses ont été laissées dans cet état pour témoigner de la force des sentiments de Mr Vichinski et de celle de ses muscles."

De ce s'a mai simtit dl Visoianu obligat să rupă tăcerea si să denunte dlui Waren Austin intâmplarile de la 27 februarie 1945? Credea oare că seful delegatiei nordamericane de la O.N.U. nu citise cartea dlui Byrnes? Sau i s'a părut că n'au fost suficient de bine redate evenimentele? Atunci de ce n'a adus această contributie ,pe care o socotia asa de pretioasă, imediat după aparitia cărtii dlui Byrnes,adică acum doi ani?

Intrebările nu fac decât să dee relief de nedumerire si suspiciune acestei tardive interventii a unuia dintre membrii Comitetului national zis român.Cu ce rimeaza scrisoarea care nu aduce nimic nou? Să sublinieze că numai la 27 februarie 1945 a incetat suveranitatea statului român?

Este o tendintă generală de a se accepta demiterea guvernului Rădescu ca dată la care a incetat suveranitatea Statului Român si a inceput ocupatia rusească. Dl Visoianu-este unica in-

terpretare posibilă-a căutat printr'o scrisoare trimisă dlui Waren Austin să fixeze şi pentru Americani data de 27 februarie 1945 ca dată a decesului suveranităţii naţionale.

Această afirmaţie este plină de grave consecinţi şi vom căuta să le enuntăm.

Dacă Statul român s'a bucurat de deplină suveranitate până la 27 februarie 1945,inseamnă că tot ce s'a petrecut pe teritoriul românesc de la 23 august 1944,adică timp de 5 luni ,cade in sarcina autorităţilor româneşti care exercitau neturburate puterea ,suveranitatea Statului fiind intactă.Este o sustinere pe care o resping faptele,dar nu mai putin acreditarea acestei afirmaţii "la 27 februarie 1945 a incetat suveranitatea Statului român" pune direct in cauză răspunderea regelui Mihai.Pentru orice om de bună credinţă aceasta este un fals grosolan,deoarece capitularea de la 23 august a inlaturat orice suveranitate a Statului român, punandu-l la discretia trupelor invadatoare şi toate fără-de-legile savârşite de Rusi in aceste cinci luni verifică faptic actul capitulării fără conditii.Nu există un singur român care să nu fi aflat,daca nu le-a trăit,de acele cinci luni de groază in care,pe teritoriul Statului român pretins suveran,bestiile rusesti isi satisfăceau toate poftele lor criminale; ori dacă Statul român era intr'adevăr suveran,toate actele săvârşite de trupele de ocupaţie cad in sarcina guvernului român care nu a făcut nici un gest spre a le impiedica.Guvernul român a rămas spectator impasibil la saturnalele sovietice.Nu există nici un act de protest, nici o denuntare făcută opiniei publice mondiale;ceva mai grav,Gr. Niculescu-Buzesti ministru de externe al guvernului Sănătescu,declara jafurile,violurile,asasinatele comise de trupele rusesti pe teritoriul României,"incidente fără importanţă".Declaraţiile făcute de sinistrul regisor al capitulării nu pot fi contestate,ele au aparut in toată presa mondială.Dacă guvernul general Sănătescu considera acţiunea hoardelor rusesti un simplu divertisiment,cerând presei straine să nu le dee nici o importanţă,inseamnă că guvernul care exercita suveranitatea Statului român era complice,consimţia prin pasivitate ca avutul fiecărui român să fie la bunul plac al Rusilor,femeile să fie violate,oamenii impuscati ca cainii.Logic totul intra in cadrul răspunderii autorităţilor care exercitau suveranitatea Statului Român,suveranitate incetată,precum sustine dl Visoianu abia la 27 februarie 1945 când Vichinski i-a pus sfarşit.Deci guvernul Sănătescu exercitând nestingherit integritatea suveranităţii naţionale a consimţit ca Rusii să deporteze 20.000 de cetăteni Români şi să captureze 130.000 de soldati,aceste operaţii fiind făcute numai intre 23 august şi 12 septembrie.Este bine de retinut că faimoasa declaraţie a lui Gr.Niculescu-Buzesti,privitoare la incidente fără importanţă este făcută la 4 septembrie 1944.

Acum să examinăm consecintele politice.Autorităţile românesti exercitând suveranitatea Statului român,prin faptul că n'au protestat şi in tot timpul cât a durat prăpădul au păstrat cea mai strictă neutralitate,socotind că ceace indura populaţia românească de la Rusi era "res inter alios" poartă intreaga răspundere.Guvernul Sănătescu a interpretat drepturile poporului român caducate,deci l-a lăsat ca o pradă la discretia fiarelor sovietice.Această atitudine de pasivitate ,care prin lipsa oricărui act de protest insemna şi un consimţământ tacit,a fost brusc modificată prin iesirea curajoasă a generalului Rădescu,succesorul lui Sănătescu.

Generalul Rădescu era prea putin initiat in complicatele reticente ale politicei lui Gr. Niculescu-Buzesti,continuată la externe prin interpusul lui,C.Visoianu.In revista catolică "Etudes" s'a publicat un articol "Roumanie 1945" (juillet aout 1946) semnat de L.Nemours, din care extragem acest fragment:

"Rădescu n'avait pas tardé a faire valoir aux Alliés que la brebis roumaine n'en pourrait bientôt plus d'être tondue de si près;c'etait discrétement demende du secours.Les Russes n'accuserent pas le coup.Peu apres,une manifestation de rue,qui finit en bagarre et comporta quelques victimes ,était exploitée a fond par la gauche.Rădescu était promu assassin.Il se justifia vigoureusement et aggrava son cas en denoncant l'origine etrangere des meneurs,la juive Ana Pauker et le hongrois Lucaciu,et en rappellant que le pays et l'armée étaient derriere lui".

Textul este clar:oaia românească era tunsa la piele de Rusi in epoca in care "nu incetase suveranitatea Statului român" şi numai generalul Rădescu a facut cunoscut in februarie 1945 că nu mai poate accepta acest sistem;pana la această intempestiva eşire din linia pasivităţii guvernelor românesti"oaia românească" era jupuită in voie.Iar intr'o notă marginală dl L.Nemours s'a simtit obligat sa adaoge:

"Le général n'avait pas toujours montré la meme décision.En janvier,la N.K.V.D., accompagnée pour la forme,de commissaires roumains,avait razzié,par tout le territoire,de jour et de nuit,quelque cent mille sujets roumains,hommes et femmes,d'ascendance presumée germanique.

Heureux quand on leur laissait deux heures de répit avant de les acheminer sur les centres industriels russes,dans un confort que l'on devine! Le gouvernement rassura les familles en promettant qu'elles obtiendraient les adresses des déportés et pourraient communiquer avec eux.L'engagement n'eut jamais de suite et les premières nouvelles arrivèrent huit mois plus tard,quand on commenca a rapatrier ceux dont un travail anormal et une nourriture insuffisante avaient fait des tuberculeux.Certains rentraient pour mourir.Combien ne rentreront jamais? "

Deci si dl Rădescu "n'avait pas toujours montré la même décision",adică se conformase precedentelor stabilite de guvernul Sănătescu,păstrând pasivitatea si lăsând libertatea de actiune N.K.V.D.-ului pe teritoriul national.Seful guvernului se conformase recomandatiilor ministrului de externe,in speță C.Visoianu,care considera teritoriul national "țară nimănui". Această notă defineste realitatea suveranității nationale intre 23 august 1944 si 27 februarie 1945.

De ce prefera dl C.Visoianu si comparsii săi această interpretare?Pentru a evita răspunderea reală,pe care nimic si nimeni nu o poate inlătura,răspunderea mistificării de la Cairo cu o consecință fatală:capitularea fără conditiuni.Afirmând existența unui armistitiu,implicit inlătură vina capitală care ii apasă si svârle pe spinarea regelui răspunderea de tot ce s'a intâmplat in cele cinci luni de zisă suveranitate a Statului.Să nu uităm că la 23 august a fost o lovitură de Stat dată de rege,seful guvernului mareșalul Antonescu arestat si inchis in beciurile palatului,iar guvernul format a fost prezidat de seful Casei militare a regelui,generalul Sănătescu.Neexistând parlament si nici una din formele politice prevăzute de Constitutia abolită la 12 februarie 1938 printr'o altă lovitură de Stat,regele era unica autoritate legală,unica legitimitate a puterii politice.A fost o mare greșală designarea sefului Casei militare a regelui ca șef al guvernului,designare care n'a fost nici cel puțin un expedient de ultimul moment,impus de ritmul accelerat al evenimentelor.Incă din luna iulie , cu toată insistenta opunere a dlui Maniu,care vedea gravitatea politica cuprinsă in designarea sefului Casei militare a regelui ca președinte al consiliului chemat să facă penibila operație a răsturnării aliantelor si să accepte clauzele dure ale unui armistitiu,hotărârea a fost luată.Cine impingea pe rege la asemenea gravă eroare politică,căutând să-l solidarizeze cu ceace va urma? Gr.Niculescu-Buzești care isi avea la palat unealta in mareșalul palatului Stârcea-Mocsoni.Regele nici un moment nu si-a inchipuit că merge la capitularea "en rase campagne",era convins că curma războiul nenorocos si prin răsturnarea aliantelor schimba situatia politică a României punând-o alături de Aliati,deci in rândurile invingătorilor.Gr.Niculescu-Buzești,Visoianu și Creteanu știau că se merge la capitulare fără conditii.In momentul in care prin "Dotla,Rien que des cendres" am desvăluit realitatea, dl C.Visoianu s'a simtit obligat sa ingăimeze o explicatie prin "La Nation Roumaine".Nici una din afirmatiile mele n'a fost clintită,nefăcând dovada incheerii armistitiului.Mă intreb,câti dintre Românii cari se tot agită imaginându-se personalități politice,și-au dat osteneala să consulte un tratat de drept international la capitolul privitor la armistitiu.

Am căutat calificarea cea mai exactă de dat actului dela 23 august 1944 si am consultat câtiva autori:

Paul Fauchille(Traité de Droit international publié en 1921),Th.Niemayer(Derecho internacional publico,editia spaniolă tradusă după editia a treia germană din 1940).L.Oppenheim (International Law, a șasea editie revizuită de H.Lauterpacht,1944) si lucrarea mai veche a lui S.H.Sumner Maine,tradusă in spaniolă(La guerra segun el Derecho internacional); in toti acesti autori am găsit aceiasi definitie a armistitiului ,actul de la 23 august incadrându-se perfect in definitia capitulării fără conditii.Mai tarziu voi publica toate textele spre a curma definitiv un echivoc.Acum mă multumesc să reproduc acest pasaj din L.Oppenheim care este o autoritate in materie de Drept international si pentru Englezi si pentru Americani.

"Importanta unui armistitiu general sau partial este prudent(cuvântul in text este advisable) ca el să fie incheiat prin semnarea documentelor care contin toate articolele acceptate in timpul convorbirilor.Nici un exemplu de armistitiu nu este cunoscut in timpurile moderne incheiat astfel decât prin semnare".

Este adevărat că editia lui Oppenheim este din 1944,dar incă nu se cunostea inovatia in Dreptul international facută de cei trei cavaleri ai Apocalipsului,Gr.Niculescu-Buzești,C. Visoianu și Creteanu.

Nu-l cred asa de ignorant pe dl Visoianu ca să nu știe că minte când afirmă existența unui armistitiu.Dl Bevin a amintit dlui Churchill in Camera Comunelor că toată situatia de azi este datorită hotărârii de la Casablanca prin care s'a fixat capitularea fără conditii pentru Germania si Italia.Nu-l cred pe dl Visoianu bolnav de o asa de incurabilă amnezie,

incât să nu-si mai amintească de cele tratate la Cairo.Atunci cum se explică tardiva si inutila scrisoare adresată dlui Waren Austin? Dacă s'a simtit obligat să trimeată o scrisoare de protest către O.N.U.,de ce n'a înfatisat situatia actuală,conditiile de sclavie impuse populatiei românesti? De ce n'a vorbit de deportările continui de copii si tineri români in Rusia sovietică?De ce n'a vorbit de intrebuintarea ca sclavi la construirea canalului Dunărea-Marea Neagră? O asemenea scrisoare de protest obliga moralmente O.N.U.-ul să se sesizeze.De ce s'a multumit să denunte ceace era cunoscut gratie dlui Byrnes încă din 1947?Interventia lui Vişinski din 1945 nu era decat urmarea logică a capitulării,finalizarea actului initial care provocase inlantuirea de cauze si efecte.După cum intr'o sămânță preexistă tot ce va fi, evolutia plantei fiind previzibilă,totul desfăsurându-se conform unui mecanism necesar,tot astfel prin actul capitulării fără conditii ne-am inserat intr'un sistem si am urmat linia precisa a oricărei natiuni care rămane la discretia invingătorului.Repetăm intrebarea:de ce nu s'a simtit obligat să vorbească de crimele pe care le săvârsesc azi Rusii pe teritoriul românesc?

Răspunsul este:dl C.Visoianu nu vrea să se angajeze a fond,nu vrea să rupă toate punțile. Dacă s'ar ajunge la un compromis intre Statele Unite si Rusia sovietică,nu ar avea cariera politică(pentrucă de aceasta este vorba nu de România) compromisă printr'o atitudine răspicat ostilă fată de Moscova?

Foarte putini cunosc pe acest domn Visoianu.Câti stiau de existenta acestui domn in 1939? Un moment de tristă celebritate l-a avut in 1940 cu articolul prin care justifica atacul Rusiei sovietice contra Finlandei;pe urmă a reintrat in anonimat.Eu insă il cunosc si încă bine,mai bine decât isi inchipuie acest domn.In tot cursul războiului nostru ,dl C.Visoianu era un distins dialectician al tăiatului frunzelor la căini si in tovărăsia lui Victor Eftimiu făcea rezistenta peripatetica intre teatrul National si cofetăria Nestor.In februarie 1944 a venit la mine un prieten comun si mi-a spus că Visoianu(una si aceeas persoană cu domnul din Comitetul national) i-a declarat:"Eu joc cartea rusească.Aceasta este unica politică pe care o avem de făcut si de la 1938 eu această politică o sustin". In biroul meu era prezent si N.Carandino,pe atunci redactor la Curentul,dar nu mai putin amic al dlui C.Visoianu.Ori Carandino ,care fusese de fată când Visoianu făcea această declaratie,mi-a confirmat-o,adăogând ca o scuză:"Face rau Visoianu că se lasă influentat de Victor Eftimiu."

Deci marele rezistent C.Visoianu era un simplu ucenic politic al paiatei balcanice Victor Eftimiu.Retinem dar:in tránseele rezistentei de la cofetăria Nestor în februarie 1944 C.Visoianu declara: "Eu joc cartea rusească".Această declaratie explică totul.Interventia sub forma scrisorii către Waren Austin nu putea să creeze ireparabilul,pentru ca desvăluia secretul lui Polichinelle.Parodia de denuntare si tardiv protest salva aparentele,reafirmând in acelas timp existenta unei suveranităti nationale până la 27 februarie,deci inexistenta capitulării.Situatia personală nu îi este compromisă fată de Moscova.

Dl Visoianu continuă să joace cartea rusească.

Vom dovedi că a jucat-o tot timpul.

Pamfil S E I C A R U

20 ianuarie 1950. Palma de Mallorca

Acele popoare care au uitat un minut pe Dumnezeu,au plătit amar secole intregi rătăcirea lor. Regele Carol I (6 Iunie 1871)

Inima mea nu bate decât pentru fericirea României !

8 Septemvrie 1871

Ostasi! Nu uitati niciodată că desvoltarea si intărirea institutiunii noastre militare este chiar consolidarea intregului viitor al patriei !

1 Ianuarie 1873

Pe noi toti insă ne uneste un monument ,un semn,un simbol,Sfânta Cruce,care există deapururea ,care invinge toate popoarele ,care imbrătiseaza toate tările,Sfânta Cruce ce a apărat pe strămosii nostri,ce i-a sustinut in timpii de nevoe si asuprire,emblema credintei.

29 Ianuarie 1873

Sânt sigur că timpul de bărbătie n'a trecut si că,in momentul de pericol,România se va scula ca un singur om,spre a implini ca in trecut datoria sa!

Regele Carol I (8 Noemvrie 1874)

A S T E P T A R E

In Chemarea, acum câtva timp, prietenul Cristescu, arăta cum situatia emigratiei politice românesti, ar putea fi caracterizată prin notiunea: asteptare. Si tot el făcea o paralele intrea asteptarea noastră si asteptarea emigratiei rusesti de dupa primul război mondial. Toată lumea stie că emigratia ruseasca s'a pulverizat. Si s'a pulverizat din cauza acestei asteptări, din cauza lipsei de curaj de a se trece la actiune. Nu putem conclude că lipsa de curaj a emigratiei rusesti s'ar fi datorat temerii, nu putem conclude că intreaga emigratie rusească era formată din timorati, ci mai degrabă că conducerea acestei emigratii nu a fost la înălțime. Această conducere a făcut desigur prea multă politică, a făcut prea multe calcule, atunci când se cerea actiune si numai actiune.

Ne face impresia că emigratia politică românească se găseste exact in aceiasi situatie, intr'o totală lipsă de actiune, si vinovata si in cazul in spetă, este tot conducerea.

Asteptăm. Ce? Dumnezeu stie. Poate că se asteaptă interventia Aliatilor, se asteaptă ca intr'o zi Aliatii să pornească război pentru eliberarea tărilor ocupate de bolsevici. Fără indoială că aceasta este o posibilitate-milioane de oameni trăiesc numai cu speranța acestei posibilități- e posibil deci ca intr'o zi acest război al Occidentului contra Orientului să fie declansat, dar in asemenea caz trebuie să fim convinsi că acest război nu va fi declanșat pentru eliberarea Poloniei, României, Bulgariei, etc. ci numai din cauza ciocnirii de interese intre Marile Puteri. Eliberarea popoarelor robite, va fi ca deobiceiu un pretext, adevăratul motiv va fi ca intotdeauna ciocnirea de interese.

Dar de moment ce mobilul acestui al treilea război mondial nu este de ordin moral ci material, este foarte probabil ca războiul să fie mereu amânat, până la o dată la care ciocnirea de interese va deveni acuta, si războiul nu va mai putea fi evitat. E deci posibil ca acest război să fie amânat 20, 30 si 40 de ani chiar. Pentru popoarele occidentale care se bucură de libertate, care nu stiu ce este robia-si mai ales robia bolsevică; ce contează aceste cifre de 20, 30 de ani, ce insemnează 20, 30 de ani pentru istorie? Nimic, fără indoială. Dar dacă pentru istorie si pentru popoarele libere, 20, 30 de ani nu insemnează nimic, pentru emigratia politica si pentru idealurile acestei emigratii, pentru Patria noastră, o asemenea asteptare nu este numai lunga, ci deadreptul mortală.

Intrebarea care se pune este următoarea? Care va fi aspectul emigratiei politice românesti peste 30 de ani? Va fi sau nu tot asa de pulverizată ca si emigratia rusească de după primul război mondial? Unde vor duce acesti 30 de ani dacă nu la distrugere fizică si morală-mai ales morală-la transformarea membrilor emigratiei in adevarate epave? Dar nu distrugerea in sine a emigratiei interesează-in acest caz problema ar fi examinată din punct de vedere egoist-ci distrugerea emigratiei ca forta activa in lupta de eliberare a Patriei. Căci nu de noi este vorba, nu de disparitia câtorva mii de exilati, ci de soarta milioanelor de Români inlănțuiti care speră-incă mai speră-in actiunea intreprinsă de emigratie in favoarea lor. E vorba deci de Patrie, care este deasupra celor câteva mii de emigrati.

Căci peste 20-30 de ani, va mai exista o țară românească? Cei care vor supravietui si vor avea norocul să intre in Patrie peste 30 de ani, vor mai regăsi România pe care au lăsat-o, sau vor regăsi o imensa Hiroshimă? Căci numai 5 ani de ocupatie rusească au trecut, si Patria noastră nu este altceva decât o imensă inchisoare, un imens camp de concentrare. Peste 30 de ani, Patria noastra nu va fi altceva decât un imens cimitir.

Si ce facem noi in fata unosr asemenea sumbre perspective? Asteptăm. Facem comitete, comitii, asociații, ziare, reviste, serbări. Departe de noi gândul ca asemenea activități ar fi nefolositoare, că asemenea activități nu si-ar avea rostul lor. Dar ele toate se incadrează in ceace noi numim asteptare, vegetare, autodistrugere. Asteptăm narcotizându-ne cu ideia că Aliatii nu ne vor lăsa. Ca si cum pentru eliberarea țării noastre ar fi obligati să moară, Dupontii, Tommy-ii si Johny-ii si nu Ilie, Ion, Romulus si Augustin.

Nu ne iese de loc din cap ideia că pentru a scutura jugul de pe grumajii nostri, noi suntem cei obligati să ne opintim intr'o supremă incordare si nu francezii sau anglo-saxonii.

Fiecare din noi a avut ocazia să stea de vorbă cu un străin, să-i expună cum s'a priceput mai patetic situatia tării noastre si fiecare a fost desamăgit constatând că francezul sau englezul a ascultat cu interes diatribele noastre, pentru ca la sfârsit să plece linistit la un rendez-vous sau la o partidă de bridge. Fiecare din noi a avut

senzatia că se află in fata unui zid de neintelegere,si desigur mintea fiecăruia a fost frământată de gânduri amare,ba a si formulat fără indoială fraze insultătoare la adresa acestei neintelegeri din partea occidentalilor.

Si nu am avut dreptate.In fond,care a fost comportarea noastră fată de pericolul bolsevic timp de mai bine de 20 de ani? Si nu trebuieşte uitat că dacă intre occidentali si bolsevici sunt câteva sute de kilometri,noi am stat peste 20 de ani in coasta lor.Timp de 20 de ani am stat impăibili pe malul Nistrului,timp de 20 de ani am privit cu bratele incrucişate cum dincolo de apa Nistrului casa vecinului ardea,cum milioane de fiinte omenesti urcau calvarul.Nu am miscat măcar un deget.De la refugiatii rusi care se gaseau in Basarabia am invătat doar cântecele rusesti si să topăim cazaciocul,am reusit să aflăm extaziati doarcă in femeia rusă exista un autentic farmec slav. Si casa vecinului ardea. Ce făceam noi? priveam spectacolul,fericiti că intre casa noastră si a vecinului era o apă-Nistrul-apa care in imbecilitatea noastră constituia un obstacol de netrecut. Si ceiace este mai agravant pentru noi,casa vecinului care ardea peste Nistru,nu era casa unui străin, ci era casa unui frate de al nostru,era casa unui moldovan. In iarna anului 1932,peste 3000 de moldoveni transnistrieni,innebuniti de raiul bolsevic,au incercat să se salveze,trecând peste apa inghetată a Nistrului.Săptămâni intregi au răpăit mitralierele,săptămâni intregi ghiata Nistrului a fost inrosită de sângele fratilor nostri transnistrieni. Din peste 3000 de români,numai 100 au reusit să ajungă la liman.Ce am facut noi,care a fost actiunea noastră? Nu am avut nici măcar curajul unei interventii diplomatice energice.Dacă s'a depus o plângere la Liga Natiunilor,aceasta nu a făcut-o guvernul român, ci un particular,profesorul de origină transnistriana,Smochină.Câti Români cunosc sbuciumul acestui transnistrian de a atrage atentia lumii si a României in primul rând,asupra suferintelor transnistrienilor? Câti au luat cunostintă de documentele infiorătoare strânse si publicate de profesorul Smochină? Si dacă acest profesor,dacă transnistrienii s'au lovit de un zid de neintelegere in fata fratilor lor,de ce să ne mirăm dar că povestirile noastre patetice asupra nenorocirilor noastre lasă indiferenti pe occidentali?

S'ar putea desigur răspunde că noi eram o tară mică,care nu putea să intervină militareşte dincolo de Nistru.De acord,totusi,s'ar fi putut face multe lucruri.S'ar fi putut da azil emigratiei rusesti-prin aceasta inteleg o emigratie activă si nu aceia care ne invăta cazaciocul-s'ar fi putut creia focare antirevolutionare dincolo de Nistru,s'ar fi putut alarma Occidentul printr'o sustinută propagandă de desvăluire a crimelor care se comiteau in raiul bolsevic.

N'am făcut nimic din toate acestea.Intr'un condamnabil dolce farniente ne-am găsi si astăzi,am rămâne incă sute si mii de ani inainte,dacă-asa cum era normal-focul de la casa vecinului nu s'ar fi intins si la casa noastră.Ba ceva mai mult,ceiace ilustrează optica obtuză a intelighentii românesti,atunci când am fost obligati,repet obligati,să intreprindem o actiune militară dincolo de Nistru,această actiune a fost găsită culpabilă.

De ce să ne mirăm dar atunci când constatăm ca patticele noastre relatări asupra celor ce se petrec la noi,nu găsesc in fata francezilor sau englezilor decât cel mult un politicos interes? Dacă noi am făcut acelasi lucru,dacă noi nu am miscat din deget când casa vecinului era in flacări,dece să credem că Occidentalii vor avea o altfel de comportare? De ce să credem că Anglia va trimite un Tommy si America un Johny ca să moară in Carpati pentru eliberarea tării noastre,dacă nu numai in trecut,dar chiar si astăzi, Ion nu se miscă, ci stă la Paris,face politică ,asteaptă,si ca o scuză a lasitătii lui,găseste că "nu e momentul"?

Au trecut 5 ani de când tara se găseste sub cnutul rusesc,au trecut 5 ani de când o parte din noi am luat drumul pribegiei.Dacă unul dintre acesti pribegi recapitulează acest timp petrecut in exil,va constata că in fiecare an a fost convins că razboiul incepe la primavară,pentru ca odată primăvara trecută să astepte toamna,cealaltă primăvară si asa mai departe.Cei care am implinit 5 ani de pribegie,constatăm că la inceput eram mai nervosi,mai agitati,dar că fiecare an trecut ne-a strecurat in suflete un fel de calm,o blazare chiar.Dacă astăzi mai dam o dată "sigură" a inceperii războiului,această dată nu mai este primăvara sau toamna viitoare,ci ...câtiva ani.

Am inceput deci să ne impăcăm cu situatia. Lumea occidentala s'a impăcat mai de mult.Si nu avem nici un drept să ne supărăm.Cetătenii tărilor occidentale sunt liberi,in mijlocul familiilor,sub cerul Patriei.Ce le pasă că există mii de oameni care tânjesc după cerul Patriei lor,ce le pasă că există milioane de oameni care mor sub cerul Patriei care nu mai este a lor?

Si in fata acestei neintelegeri explicabile, noi asteptăm.Cu fiecare zi care trece, cu fiecare fir de păr căzut sau incăruntit, cu fiecare cută care se adânceste in obraji, mor credintele si sperantele noastre.

Care va fi aspectul emigratiei noastre peste 30 de ani,adică la o ipotetică dată a declansării războiului dintre Occidentali si bolsevici?

Majoritatea emigrației noastre este formată din intelectuali,o categorie de oameni care odată ieșiti dintre frontierele țării lor-in afară de medici si ingineri care au o meserie să-i zicem internațională- sunt niste oameni fără meserie.Odată ieșiti de sub cerul țării,devin niste rătăcitori,niste inadaptabili,ca niste plante care nu pot să creasca si să se desvolte decât sub un cer anumit.Foarte mulți au luat taurul de coarne,au intrat in fabrici,freacă parchetele,răstoarnă buturugi.Mulți dintre ei nu au o constitutie fizică care să le permită asemenea eforturi, si au luat deja calea ospiciilor,sanatoriilor,sau chiar au intrat in mormânt.

Să ne inchipuim că un maior a devenit valet de chambre.Departe de noi gândul de a considera că o asemenea indeletnicire nu ar fi lăudabilă. Dar in nici intr'un caz aceasta nu este o meserie pentru un maior,si mai ales,nu pentru aceasta a venit maiorul la Paris.Dar oricât de acceptabilă ar fi o asemenea indeletnicire,trebuie să concludem că demnitatea acestui maior e stirbită,că cu fiecare zi care trece, el e obligat de viață,să renunțe la ceiace constituia cândva capitalul de onoare si demnitate.Cu fiecare zi care trece el lasă ceva din această demnitate,ceiace azi i se pare desonorant nu i se va mai părea mâine.Ce va fi acest om peste 20 de ani? Un bătrân valet de chambre si nimic altceva care isi asteaptă cu infrigurare chenzina ca să-si ia "la paye" si să se repeadă la bistro,unde in tovărășia altor valeți de chambre isi va bea fericit "rougeul" si-si va răsuci tigara din pachetul de "gris".Când nu va mai avea bani,nu i se va părea desonorant să se plece pentru a strânge de pe trotuar capete de tigări.

Sunt desigur si intelectuali care fac parte din categoria adaptabililor.Acestia renunta de la inceput la toate visurile,isi caută de la inceput o intrebuintare mai apropiată de un intelectual,intră intr'un comerț,se insoară cu o frantuzoaică,isi ia o cetățenie care îi aduce avantagii,zi cu zi incep să uite limba maternă.

Iată două categorii de oameni,iată două categorii de exilati romani.Mă intreb care dintre ele este mai folositoare Patriei,care dintre ele va prezenta un capital folositor țării peste 30 de ani. Toată lumea stie că in Paris si in Franta se găsesc peste 20.000 de români.Unde sunt acesti români,se intreaba toată lumea, când in toate manifestatiile romanesti nu se văd decât câteva sute,la serbări,conferințe sau biserică nu se pot intâlni mai mult de 700 de oameni.Căutati in cartea de telefon si veti rămânea mirati câte nume care arată o neindoelnică origine romaneasca.Veti găsi de exemplu câtiva care se numesc Bârlădeanu,câtiva care se numesc Tecuceanu.Intreb, câti români emigrati cunosc pe acesti bârlădeni,pe acesti tecuceni? In noaptea de inviere,fiecare din noi a constatat că biserica e arhiplină, a intâlnit figuri pe care nu le-a mai văzut nici odată,si mai ales aude o limbă in care cuvintele românesti sunt rare si stâlcite. Acesti români se exprima cu greutate in limba română, acestia sunt români o singură dată pe an,in noaptea invierii. Si peste 30 de ani,o mare parte din emigratia românească actuala-partea cea mai importantă numeric-va ajunge ca acesti tecuceni si bârlădeni care-si mai amintesc de origina lor odata pe an.

Deci am deosebit două categorii:adaptabilii si inadaptabilii.Inadaptabilii vor strânge capete de tigări de pe strada peste 20 de ani,adaptabilii isi vor avea numele trecut in cartea de telefon,apartament,soție si copii care nu stiu românește,si vor veni la biserica de pe strada Jean de Beauvais in noaptea de inviere.

Adică exact aceiasi situație in care se găsește emigratia rusească.

Cu ce vor fi ajutat acesti emigrati nu pe cei ce sufăr in țară-căci in fond acestia sunt si ei niste indivizi adaptabili sau inadaptabili ca si cei din emigratie-ci o entitate mult mai cuprinzătoare,o ideie mult mai inaltă,o ideie care depășește individul-Patria? Cu nimic desigur.

Nu avem pretentia că gândurile acestea ne-au frământat numai pe noi,nu avem pretentia că am descoperit America,dar fiindcă avem posibilitatea de a impărtăsi aceste gânduri si altora, o facem, si in numerele viitoare vom căuta să arătăm care ar fi după noi, solutiile.

N.S. GOVORA

Voi fi totdeauna acolo unde interesul țării imi va insemna locul.

Regele Carol I (10 Mai 1876)

Cinstiți pe Dumnezeu,iubiți Patria,mai inainte de toate.

Regele Carol I(29 Iunie 1876)

In ora luptei,aveti inaintea voastră faptele bătrânilor oste români;aduceti-vă aminte că sânteți urmașii eroilor dela Rahova si dela Calugăreni.

Regele Carol I(7 Mai 1877)

T R I B U N A L I B E R A

Stimate Domnule Cristescu,

Urmăresc de multă vreme lupta apriga pe care o duceti impreuna cu dl Govora in valorosul Dvs. buletin CHEMAREA,impotriva actului murdar dela 23 august,cât si impotriva tuturor trădătorilor cari au "realizat" această unică"opera" prin care au asvârlit natiunea intreagă sub tăvălugul bolsevismului ateu.

Vă scriu pentru a vă multumi pentru curajul ce-l dovediti in fiecare număr,cât si pentru a va aduce la cunostintă că si noi,românii de origine etnică germană,pribegi astăzi la fel ca si Dvs.si mii si mii de alti români neaosi,ne aflăm alături de Dvs.

Un fapt insă ne miră foarte mult.Si anume:De ce,din care cauză,-cu exceptia ziarului Vestitorul-nici un ziar al emigrantei romănesti nu pomeneste cu vreun cuvânt soarta apriga care ne-a lovit pe noi svabii din Banat si sasii din Transilvania? Oare nu mai meritâm noi ,cei cari am contribuit atât de mult la ridicarea standardului de viată al tării noastre românesti,prin hărnicia bratelor noastre vânjoase,cari nu ne-am amestecat niciodată în afacerile politice ale tării si cari am fost intotdeauna cetăteni loiali ai Statului român,să fim pomeniti? Care este motivul acestei voite tăceri?

Fără indoială problema noastră,adică cea a Românilor de origine etnică germană,este prea penibilă.prea penibilă pentru un număr destul de insemnat de membri ai asa zisului Comitet National de la New York si alti adversari(de astăzi) ai comunismului ,cari ar vrea să uite ceiace au deslantuit si ordonat in anii 1944/45. ADICA NIMICIREA SISTEMATICA A SVABILOR BANATENI SI SASILOR DIN TRANSILVANIA !

Pentru cei cari au uitat poate intre timp,ceiace ordonasera sau permisesera cu pleoapele inchise in anii susmentionati,vreau să le aduc aminte următoarele:

Numai la trei zile dupa actul dela 23 august 1944,firul lichidarii sistematice a svabilor si sasilor isi luase cursul.La 26 august,deja au fost executate,după un ordin primit dela Bucuresti,arestări masive in rândurile sasilor din Transilvania si svabilor din Banat.Mai târziu, acestia au fost "incartiruiti" in lagărul de concentrare dela Targu Jiu.Si nu trecusera prea multe zile si populatia germană din toată tara a fost declarată complet "liberă" adică liberă de ori ce...drept.Proprietătile si averile realizate prin hărnicia lor in decursul a 800 de ani(căci de atunci se află sasii in Transilvania) au fost confiscate si o adevărată "campanie" a haimanalelor si tiganilor dela marginile satelor a fost organizată si pornită impotriva svabilor si sasilor,chinuindu-i si ucigându-i,jefuind si pradând bogatele lor comune si sate.

Acestea au fost urmările imediate ale blestematului act dela 23 august.Sute si mii de fete (svăboaice si săsoaice) au fost violate de către "eliberatorii" din "tara soarelui rasare". Dar aceasta nu este inca totul.Punctul culminant al tragediei care a napădit pe acesti bieti oameni cari nu au păcătuit cu nimic si in piepturile cărora bătusera intotdeauna două inimi,una germana si una română, a fost atins in Ianuarie 1945.(Mi se pare ca pe atunci se afla un oarecare domn Radescu in fruntea guvernului bucurestean). Mii si zeci de mii de fete si femei,tineri si batrâni au fost tarâti cu deasila in gări si inghesuiti ca vitele in vagoanele reci, cu destinatia U.R.S.S. Nenumărati dintre ei n'au mai apucat sa cunoască această tara a "paradisului pe pământ", murind de foame si frig in timpul transportului. Altii si-au dat sufletul in minele lui Stalin,in Ukraina,in Urali,in apropierea lacului Baikal din Asia Centrala,etc.Zilele acestea s'au implinit asa dar cinci ani de la deportarea bestială a unor oameni pasnici. Cinci ani de zile!

Intreb,si intreb cu voce tare,in numele tuturor svabilor si sasilor,fie in numele celor din pribegie,fie in numele celor cari azi gem undevă in stepele rusesti,fie in numele celor cari azi in tară,plâng după cei dragi pierduti pe veci in iadul stalinist,intreb in numele umanitătii:CINE SUNT VINOVATII CARI AU ORGANIZAT ACEASTA NIMICIRE SISTEMATICA A ROMANILOR DE ORIGINA ETNICA GERMANA? CINE SUNT ACESTI CRIMINALI ALE CĂROR MAINI SUNT PLINE DE SANGE?

Asteptăm un răspuns si rugăm pe toti adevăratii români să ne ajute la demascarea celor vinovati.

Al Dvs.

Fr.LENAUHEIMER, svab din Banatul Românesc

GLASUL PROSTIMII

Articolul dlui Polyb "Protezã Constitutionalã",apãrut in no.1/950 al CHEMARII, a fãcut o deosebitã vâlvã in rândurile refugiaţilor români,fapt care mã indeamnã si pe mine sã las pentru câteva clipite la o parte unealta horticolã pe care o mânuiesc de 8 luni si luând in mâna bãtãtoritã peana,sã îndrãznesc a expune in faţa Dvs. o fãrâmã din gândurile ce ne muncesc si pe noi.

Cu toatã consideraţia ce-o avem faţã de autorul sus numitului articol-crezând cã suntem si in asentimentul Dsale-venim astãzi si ne spunem modesta noastrã pãrere,cu privire la înfiinţarea "Sfatului Naţional Român".

Noi ne îndoim de totala obiectivitate a criteriului fixat de Dsa ,in ceiace priveste recrutarea membrilor din viitoarea reprezentantã naţionalã,pentru cã,in cadrul celor patru categorii designate,s'a pecetluit din nou-fãrã intenţii desigur-usa intrãrii in acest organ de conducere, a celei mai numeroase ramuri de refugiaţi,cãrora însã stiut este,ii revin întotdeauna toate ponoasele ce sunt o consecinţã firească a greselilor altora,recte-a acelora ce-si asumã rãspunderea conducerii.

Si aceastã a cincia catagorie,dacã vreţi,suntem noi domnilor.Noi prostimea,miseii,vecinii ori descultii,cum spuneau bãtrânii nostri cronicari;Noi Românii ,cãtre carele mãrimile zilelor trecute sau prezente,se sfiesc a se apropia in vremuri bune, si numai când vin urgiile cele mari,le suntem de trebuintã prin jertfa noastrã.

Suntem siguri cã,Sfatul Naţional-cu toate împotrivirile celor interesati -se va înfãptui, aceasta fiind cererea imperioasã a Patriei rãstignite.Deaceia aducem aminte astãzi iniţiatorilor, ca nu cumva sã facã uitatã pe aceastã amãrâtã prostime,care dupã cum stim cu toţii, este:fratele,sora,ruda ori camaradul adevaratului rezistent ce spalã cu sângele lui,stâncile Carpaţilor Români.

-"...cã noi sântem cu înteleagere ca boerii sã fie in capul orânduelilor obstei,dar asisderea nu ne sfiim noi a cere domniilor lor o tarã de ingãduialã si pentru niscaiva din prostimea cea proastã,carele alãturea de dânsii sã sadã in Divan,direpţ aceia carele in numele nostru sã glãsuiascã, ori si de câte ori de trebuinţa hiva pre ea.Iarã dacã asisderea cârâi-se voru boiarii pentru scaune dupre cum obiceaiul le iaste,ingãduiascã-ne nouã prostimei, ca alegerea celor alor nostri divãniti,sã o facem dupre obiceaiurile pamântului si dintre cei din sangele nostru"..

Dacã acest lucru nu se va face,atunci nu va fi inca pacea ce o asteptam,deoarece"massa" neavând la dispoziţie "Fonduri elvetiene" ce i-ar permite sã-si petreacã timpul liber in fundul cafenelelor Parisului sau aiurea, e silitã sã circule;si circulând,leatul mai prinde ori mai scapa câte o vorbã,pe ici pe colo,iar vorba ajunsã la gura plebei se mai umflã,fapt ce aduce pânã la urmã acele nenorocite de neajunsuri de care ne ferim cu totii.

Sperãm cã suntem înţelesi.

Ne permitem noi tot aici, sã mai dãm inca o sugestie cu privire la articolul amintit.Se doreste o bazã pur democraticã acestui organism ce se va infiinţa pe curând? Atunci noi vã rugãm dlor sã vã întoarceţi cu 13 ani in urmã,la ultimele alegeri libere din Romania:Decemvrie 1937.

Aceasta este intr'adevãr singura datã in istoria noastrã când cetãteanul isi aratã maturitatea politicã,exprimându-si constient votul sau.Garantia justeţei alegerilor? Infrângerea coaliţiei guvernamentale, propuse tãrii de cãtre fostul rege dictator.

Evenimentele grele ce au urmat apoi,ne-au strâns pe toţi in aceleasi transeie de luptã.

Cei ce alãturi de Marele lor Strãjer si a faimoasei lui armate albe, au chinuit,întemnitat fãrã milã si judeţ,pe luptãtorii anti comunisti din vremea aceia,se gãsesc ei insisi azi,pe aceleasi baricade,având in faţã acelas dusman, ce pe atunci le pãrea atât de inocent;cel putin in ţarã,unde simtãmântul de portofolii ministeriale e înabusit de mirosul tare al sângelui eroic,ce curge in valuri fãrã sfârsit.

Deaceia venim noi prostimea si vã cerem la toţi cei ce aveţi fericirea sau nefericirea poate,de a fi la adãpostul vestului;sã renuntati la urile trecutului,sã vã simtiţi inimile topite in flacãra aceleiasi credinţe,si sã pãsim cu totii pe drumul pe care stã scris cu litere de foc,parola cea mare: Eliberarea Patriei,cu un ceas mai devreme!

Traian N O U R - M I R O N

Domnule Director,

Vă mărturisesc că mă chinuia de mult problema organizării muncii noastre pentru țară-aci in pribegie. De la inceput cred că e inutil să adaog că sunt contra sinistrei farse a Comitetului National, si că urmăresc in presa de inimă românească toate sugestiile care s'au făcut.

Asi inclina poate, in alte circumstante pentru solutia Polyb (Sfat National). Dar azi-prea mi-i lehamite de inactiune si organe ponderate cu iz senatorial, prea ne-ar aminti de Camera (Creteanu et Co.) si Senat (Sfatul National), cari ar spori inutilitatea comitetelor sau inmultirea frământărilor domestice, in speranta unor "aranjări" pentru mâine.

Domnule Director, ce ne-ar trebui nouă abandonatilor in bratele rusilor, este un comitet secret de 5-6 persoane, de un dinamism teroristic pe toate planurile (diplomatic, national si international).

Sute dintre noi au trecut in toi de noapte frontiere si munti pentru ca să ajungem aici să cersim in fata portilor diferitor Caromane. Ne vom găsi cativa să facem calea intoarsă cu un plan bine stabilit si ne vom găsi si altii care să deschidem ochii celor ce nu vor să-i deschidă.

Cat despre "Comitete", lăsati-i. Vor muri de septicemia propriei lor inutilități, pentru zvăcnetul neamului.

Ion Jardie

Propunerea dlui Polyb pe care noi am găsit-o foarte interesantă, pare să intereseze si pe cititorii Chemării. In acest număr dăm două răspunsuri, extrem de deosebite unul de altul. Noi vom publica la această rubrică toate răspunsurile si contributiile in legătură cu Sfatul National, cu convingerea că din discutie va iesi lumină. E foarte probabil că această contributie a cititorilor va determina pe autorul propunerii să-i aducă oarecari amendamente sau e probabil că răspunsul pe care-l va da dl Polyb la sfârsit să inlature toate obiectiile. Pentru că fără discutie, la sfârsit, dl Polyb va răspunde tuturor. Până atunci anuntăm că cei cari vor să-si spună părerea trebuiesc să ne dea numele si in cazul că doresc să pastreze anonimatul, vom utiliza pseudonimul indicat.

Domnule Director,

Sunt ani de când mii de refugiati ne intrebam: va fi razboiu, luna aceasta, vara aceasta, anul acesta?

Asi vrea să puneti pentru lămurirea noastră, intrebarea aceasta publicului Dvoastră cititor: Crede cititorul că un razboiu este pentru ROMANIA, un bine sau un rău? Si a doua: In cazul unui răspuns afirmativ, crede cititorul că acest război trebuie asteptat (fie ad Kalendas) ori "oarecum" trebuieste lucrat la precipitarea lui?

Cu multumiri

Vasile Păunescu

Medalioane gravate pe tinichea

COCAINOMANIE SI SPANACHIDISM

Acum 40 de ani, ca student la medicină, mă pasiona tot ce se publica privitor la substratul maladiv al unor creatii literare. Cartea lui Arvede Barine "Poètes et nevrosés" imi stimulase curiozitatea. "Les génies littéraires", lucrarea celor doi neurologi francezi Voivenel si Remond imi deschidea interesante perspective. Alcoolul ca stimulent in poezia lui Edgar Allan Poe, dipsomania lui Hoffmann, opiomania lui Thomas Quincey, poezia lui Colleridge, alt consumator de opium, lirismul lui Paul Verlaine, băutor neinfrânat de absint, toti acesti pasionati de ceace s'a numit "paradisele artificiale" mă interesau mai putin ca valori literare si mai mult ca interesante cazuri clinice.

Tinerețea are curiozități intelectuale fără nici o aplicare practică; mai târziu, necesitătile profesiei m'au obligat să părăsesc aceste preocupări ale inceputului, când citind zia-

rul "Uniunea Romana" mi-am reamintit de vechile preocupări găsind un fragment din cuvântarea rostită de dl Mihail Farcăsanu la inmormântarea lui Niculescu-Buzesti.

Banuiesc că dl Herescu,care redactează "Uniunea Română" nu a reprodus cu intentii malitioase o parte din discursul funebru al reprezentantului partidului liberal in Comitetul national,deoarece dl general Rădescu in declaratiile publicate in acelas număr al ziarului ne asigură de o ideală armonie intre membrii Comitetului national,iar cei cari spun contrariul pun in circulatie doar "legende creiate in mod tendentios si interesat".

Despre dl Mihail Fărcăsanu mi-a vorbit cu entuziasm in 1939 profesorul D.Gusty,care citise in manuscris lucrarea sa "Monarhia socială".Profesorul Gusty,fără să fie un mare gânditor a desfăsurat o actiune de stimulator si organizator al cercetărilor sociologice.Institutul social român,asemanuitor Institutului Solvay din Bruxelles, a format o serie de tineri pregătiti in problemele sociale.Entuziasmul profesorului Gusty pentru Monarhia socială avea insă si alte determinante decât valoarea in sine a lucrării:cartea tânărului Mihail Fărcăsanu era o abilă justificare teoretică a dictaturii regelui Carol.Fireste,că totul era o demonstratie foarte documentată a unei monarhii active.Lucrarea era scrisă inteligent şi cu multă vioiciune.Profesorul Gusty era de fapt conducătorul Fundatiilor Regale,desi nominal era profesorul Caracostea, si personal oarecum legat de regim pentru că sotia lui era vară primară cu Dna Elena Lupescu,actuala fostului rege si dictator Carol II.Regele avea nevoie de o doctrină ,de o legitimare teoretică a dictaturii,ori lucrarea "Monarhia sociala" venia,oportun,să umple un gol.Din nefericire pentru autor,cartea a apărut in aprilie 1940,câteva luni inainte de prăbusirea regelui Carol,realizatorul monarhiei active.

Dl Mihail Fărcăsanu călcase cu stângul,nimerise prost,la spargerea bărăcii,fără să se poată infrupta din beneficiile unei "Monarhii sociale" al cărui doctrinar voise să devină.

Un tânăr inteligent şi ambitios nu se lăsa doborât sufleteste de prima bătălie pierdută; o carte care n'a isbutit,l-a obligat să joace altă carte:căsătoria.Si dl Mihail Fărcăsanu a devenit ginerele poetului Ion Pilat,nepotul de soră a lui Ionel I.C.Bratianu.Odată intrat in familia Bratianu,junele s'a simtit obligat să traga si toate consecintele ideologice,foaia dotală cuprinzând si doctrina partidului liberal.

In "Monarhia socială" dl M.Fărcăsanu executase democratia de tip liberal,căreia ii aducea ca un salutar corectiv monarhia activă,un fel de autocratie luminată.Dar nu a constituit o piedică acest bagaj teoretic atunci când exigentele unui arivism politic i-au impus să ardă ce a adorat si să adore ceace a combătut.

Partidul liberal,desi la origină a fost o intreprindere de presă-s'ar putea spune că in redactia "Romanul" ziarul lui C.A.Rosetti s'au format cadrele conducătoare ale partidului liberal-sub influenta lui Vintilă Brătianu a ostracizat toate talentele utile intr'o actiune de presă. "Viitorul",oficiosul partidului liberal,era ziarul cel mai prost scris.

Intărit de calitatea de membru al familiei Brătianu,dl M.Farcăsanu a devenit şeful presei liberale după căderea dictaturii maresalului Antonescu.Dar iarăsi nenorocul l-a urmărit;coalitia partidelor istorice a fost lichidată de bandele comuniste si animatorul ziarului "Liberalul" a fost silit să emigreze.De data aceasta,perspectivele tânărului ambitios se intunecaseră,totul se prăbusia,nici un luminis nu se vedea si in descurajarea care l-a cuprins a recurs la cocaină.Nu este nimic condamnabil,toti cărе recurg la stupefiante nu o fac dintr'o inclinare vicioasă,ci mai totdeauna sub apăsarea unui mare necaz.Cocainomanul,in genere,este o biată victimă a unei depresiuni morale.

Şi citind fragmentul pe care l-a reprodus "Uniunea Română",mi-am dat seama de efectele dezastroase pe care le-a produs abuzul de cocaină asupra unei frumoase inteligente.Reproduc după ziarul dlui general Rădescu fragmentul din discursul funebru al reprezentantului liberal in Comitetul national:

"Astăzi când privim indeparatandu-se de noi acea judecata limpede si acel patriotism neindoit care trăiau in prietenul nostru,revăd pe toti cei cu care am pornit pe drumul adevarat al traditiilor românesti si al omenirei libere.Ii revăd pe toti străduindu-se prin această poartă ingustă a demnitătii si neatârnării,unii căzând in drum,altii urcând mai departe;pe cei ucisi in inchisori,pe cei fugăriti de pe pământul cotropit al tării lor,pe cei doborâti de gloante străine in muntii Romaniei ingenunchiate.Ii văd pe toti,mai mari sau mai mici, morții nostri si vii,mergând mai departe uniti,ca drapel sfâsiat,care insă nu se va inchina nici odată.

Asa inaintează neamul românesc prin ceata grea a timpurilor.Iar sirurile celor ce,asemenea lui Grigore Niculescu-Buzesti,au dat din sufletul lor,din mintea şi viata lor ,acestei continuie lupte,sunt una,din umbrele mortii până la lumina nesigură a vietii.

Suntem toti impreună ,cei ce au trecut vămile vietii si cei ce le vor trece."

Ce descurajantă confuzie verbală determinată de un fel de necoordonare generală a ideilor si a imaginilor.

Titu Maiorescu combătea acum 80 de ani "betia de cuvinte",clasifica in "oratori,retori si limbuti" cele trei forme de manifestare ale celor cari se simt impinsi de demonul elocventei, fără să bănuiască bietul profesor că,după atatia ani,limbutii se vor inmulti pentru a parodia pe Demostene si pe Cicerone.

Pomenind pe intemeitorul "Junimii" mă simt obligat să păstrez traditia junimistă,dând primatul anecdotei.

In 1942,la Chisinau,mareşalul Antonescu a invitat pe toti fruntasii partidelor politice să participe la sărbătorirea unui an de la liberarea Basarabiei.Te-deum,defilarea trupelor si banchet ca in asemenea ocaziuni.La banchet s'au tinut ,fireste,discursuri.Oamenii politici,din prudentă,s'au abtinut,rămânând lui Mihai Antonescu-Ică-tot timpul liber spre a se lansa intr'unul din marile lui avânturi de elocintă.La masă prezent C.Argetoianu,având in fata lui pe Gută Tătărăscu.Cu toată seriozitatea şi pe fată afectând admiratia,C.Argetoianu asculta perioadele inflorite ale lui Ică,mai inspirat ca niciodată.Si,adresându-se lui Gută Tătărăscu,ii spuse:Nu mi-asi fi inchipuit că Jean Th.Florescu este un clasic.

Gută a surâs.Convins fiind că toată lumea il admiră,Ică continua să svârle acele neuitate perle de inventivitate retorică.Gută face un semn de plictiseală si se adresă lui Argetoianu:"oricum este prea mult".Dar,Argetoianu,cu acelas aer de seriozitate ii replică:"nu ai dreptate.c'est du meilleur Gută".

Nu stiu dacă Ică Antonescu avea acea despletită oratorie pentrucă era un admirator al lui Jean Th.Florescu sau pentrucă,tainic,utiliza cocaina:fragmentul din elocventa funerară a dlui Mihail Fărcăsanu imi impune dilema:este un admirator si imitator al lui Ică,sau se constată efectele cocainei?

Admirator al lui Ica Antonescu este exclus să fie,paginile din "Monarhia socială" erau scrise cu un simt al măsurii,cu multă limpezime in exprimarea ideilor.Nu ne rămâne decât să recunoastem efectele cocainei in destrămarea unei inteligente, acum 10 ani de promitătoare luciditate.

Nu s'a studiat,pe cât stiu,efectele cocainei asupra creiatiei literare.M'ar interesa să cunosc si alte produse ale dlui Fărcăsanu care,clinic,este un caz de studiat.S'ar părea că unul din efectele cocainei este transformarea osaturii ideilor,inlănţuirei lor logice intr'un fel de lăbărtare desuchiată,cuvintele luându-si libertatea de a se imperechia fantezist,dând parcă tifle logicei.Este o răsturnare a valorilor in arhitectura unei fraze,o insurectie totală a cuvintelor impotriva judecătii care le orânduieste,le dă o erarhie in raport cu desfăsurarea unei idei.Valoarea cuvântului in sine,magia cuvântului pare să fie un prim efect al unei cure indelungate de cocaină,ceace presupune o slăbire a inteligentii, o anulare a simtului critic.Am avut,datorită lipsei de cultură ,asemenea exemplare la inceputul scrisului românesc,in presă,unde existau manifestări de exuberantă anarhie a cuvintelor,betia de cuvinte acoperia neantul de gândire.I.L.Caragiale a creiat tipul lui Rică Venturianu care,din nefericire,nu a disparut,ci a evoluat.Tot Caragiale a creiat pe succesorul lui Venturianu in publicistică,pe faimosul Spanachide,care scria cam asa:"toti străduindu-se prin această poartă ingustă a demnitătii si neatârnării.."....

Spanachide a fost creatorul spanacului literar,formă cu totul inferioară in care cuvintele exercită aceiasi fascinatie ca cioburile de sticlă colorată asupra salbatecilor.

Productia de tip Spanachide a inundat piata sub forma elocintei lui Ică.Cu disparitia , in imprejurări asa de tragice a acestuia,socoteam spanacul retoric si iată spanachidismul inflorind datorită curei de cocaină practicată de M.Fărcăsanu.Deci substratul maladiv al unei creatii literare caracterizată prin betia de cuvinte si hai-huiul imaginilor este cocaina.Un prieten obisnuia să numiască felul acesta de a scrie esbulifantasgomagic.L-am intrebat ce inseamnă,iar el mi-a răspuns:" de ce trebuie să insemne ceva,parcă acestia când scriu vor să spună ceva? "

Concluzie:cocaina produce o anulare treptată a inteligentii si s simtului critic,cu alunecare spre spanachidism.

Doctor S E R I N G A

Activitate românească la Paris

Centrul românesc de cercetări din Paris

In ziua de 21 Ianuarie s'a deschis oficial, prin conferinta asupra Culturii românesti si Orientul a domnului Mircea Eliade, Centrul Românesc de cercetări din Paris.

Constituirea acestui asezământ de cultură românească in Franta, care a fost pregătit timp de un an de zile inainte, a avut loc oficial prin actul de fondare din ziua de 4 August 1949 la Paris. Grupul membrilor fondatori ai Centrului are in frunte pe Alteta Sa Regală Principele Nicolae al României, ca prim Ctitor, inconjurat de o seamă de personalităti franceze si românesti, precum urmează:

-Edmond JALOUX, membru al Acadamiei Franceze
-Marcel BRION, scriitor
-Jean BONNARDEL, industrias
-Emil CIORAN, scriitor
-Leontin CONSTANTINESCU, doctor in drept
-Paul COSTIN-DELEANU, scriitor
-Mircea ELIADE, profesor si scriitor
-Nicolae HODOS, doctor in medicină
-Leon NEGRUZZI, scriitor
-Ion MATASARU, doctor in stiinte
-Horia STAMATU, scriitor
-Octavian VUIA, dr. in filozofia dreptului, etc.

In gândul lor, fondatorii s'au legat istoric de cealaltă mare emigratie românească, cea a generatiei anului 1848, care acum un secol, prin inaintasii ei de frunte, Alexandru Ioan Cuza, Nicolae Bălcesu si Mihail Cogălniceanu, tot aici la Paris a afirmat voinţa de a realiza unitatea tuturor românilor, la Nistru, la Gurile Dunării, Tisa si Marea Neagră.

Astăzi, tot in Paris, dar in conditii istorice infinit mai grele, in acest moment tragic, de crucificare si desintegrare a lumii europene, in timp ce existenta si cultura poporului românesc sunt amenintate de nimicire prin pierderea tuturor libertătilor, constituim acest Centru de Cercetări, spre a da expresie viziunii românesti a unei Europe reinviate.

Centrul Românesc din Paris nu vrea sa fie nici o universitate, nici o asociatie de conferinte si cultură, ci ceace titlul il arată in strictul sens al expresiei: un Centru de cercetări riguroase a tuturor realităţilor românesti si europene, din momentul istoric actual si din punct de vedere românesc. Centru de structura si activitate cu un caracter de manifestare si răspundere colectivă si organica, atacând viu in problematica cea mai actuală toate realităţile istoriei vremii noastre.

El grupează deja o bună parte din cercetătorii români aflători in Franta, precum si pe cei răspânditi in intreaga lume, ca membri corespondenti. Avându-si sediul de activitate in Palatul Sociétés Savantes, dă comunicari sau conferinte, deocamdată săptămânale, urmând ca incepând cu anul viitor să le inmulteasca.

Ciclul de conferinte a fost deschis de dl Mircea Eliade cu tematica: Intre Orient si Occident, vorbind despre Cultura Română si Orientul. Va urma la 18 Februarie conferinta dlui Leontin Constantinescu despre Traditia juridică românească. Seria de comunicari a inceput-o C. Amăriutei cu o exceptional de revelatoare interpretare a Luceafărului lui Eminescu. Vor urma comunicările dlui Alexandru Andronic despre: Forme, existence et situation de la litterature actuelle, a dlui Dr. Petre Popescu cu titlul "Biserica si problemele internationale", Dr. N. Anastasiu cu titlul "Medicina animista si materialistă, dl dr. Tudor Trancu cu titlul "Perspective nord-americane" si dl Paul Costin Deleanu cu titlul "Existentialul tragic".

La conferinta din 21 Ianuarie 1950, remarcăm printre participanti:

A.S. Regală Principele Nicolae al Romaniei; I.P.S.S. Mitropolitul Visarion Puiu; Mr le Comte d'Herbemont; Sir Stuart; Dna si dl Leon Negruzzi; dl si dna Traian Radovanu; Dl. M. Sturza; Dl Eftimie Gherman; dl. gen. Chirnoagă; dl J. Mătăsaru; Ing. Iliu; Prof. Vladimir Petrovici; Proc. Hagi Anton; Cpt. Gheorghiu; Morovescu; dr. Sonia; Leonid Mămăligă; Pr. Zapârţan; Pr. Capros; Pr. Boldeanu; pr. Gratian; Pr. Preda; Pictor Bera; Dna Eliade; dna si dr. Taranu; dna si dl Pop; Prof. Sultana; Prof. univ. Protopopescu; prof. Lungu; Commandor Pătru; Prof. Posteucă; Dan Ghiata; pictor Malinas; pictor Stoica; pictor Suteanu; dr. Georgescu; dr. Petre Popescu; Paul Deleanu; Dr. Paladi; dna si dl Diaconescu; Pepino Costea; Cpt. Opris; av. Guguianu; Cpt. de vas Anghel; dra Bratianu; Gh. Loghiade; Emil Cioran; dna Balan; Al. Cristescu; Romulus Boilă; N.S. Govora, etc.

*La 28 Ianuarie a avut loc comunicarea dlui Alexandru Andronic.

La discutii au luat parte dnii C. Amăriutei, Paul Deleanu; Octavian Vuia; si Mlle Dimier. Printre participanti, in afară de cei citati, remarcăm: Madame et Mr Mac Kay; Dna si dl Prof. Isopescu; dl Jean Dragu; Madame Gina Constantinescu; dl Mircea Eliade; dl Eftimie Gherman; dl Leonid Mămăligă.

Comunicarea dlui Andronic a fost onorată cu prezenta Alteţei Sale Regale Principele Nicolae al României.

Slujbă religioasă

In ziua de 22 Ianuarie a.c.a avut loc la catedrala americană din Paris o slujbă religioasă pentru unitatea crestină.Slujba a fost oficiată de către I.P.S.Mitropolitul Visarion Puiu inconjurat de un sobor de preoti români si de o delegatie a I.P.S.S.Episcop Nathanael,administratorul diocezei ruse occidentale independente.Delegatia era compusă dintr'un arhimandrit mitrofor si un diacon. In asistentă am remarcat pe presedintele Federatiei Protestante franceze,Mr.Boegner,care la sfârsit a invitat pe I.P.S.S. Mitropolitul Visarion ca să asiste si să dea binecuvântarea arhiereasca la rugăciunea făcută in acelasi scop,in după amiaza zilei,in templul protestant de pe l'avenue de la Grande Armée.

Serbarea de 24 Ianuarie

Asociatia studentilor români din Paris a dat o serbare de comemorare a zilei de 24 Ianuarie. Serbarea a avut loc in seara de 26 Ianuarie in sala des societés savantes. A vorbit dl profesor Mircea Eliade. Serbarea a avut următorul program:

-Trăiască regele
-Hora Unirii
-Pe-al nostru steag
-Fragment din scrisoarea a 3-a recitat de dl Cusa.
-Omul când e necăjit,Să sune iarasi goarna (coruri);De la Nistru pân'la Prut,solo de dl Mircea Dumitriu.

Printre participanti remarcam:

Alteta Sa Regală Principele Nicolae al României;I.P.S.S. Mitropolit Visarion;D.N.Ciottori;Prof.Marinescu;Gen.Petrescu;gen.Chirnoaga; Camil Manuilă;Prof.Sângiorgiu;Dr.Paladi;Pr. Caprös;Pr.Boldeanu,Gratian,Preda;Eftimie Gherman;Leontin Constantinescu;Prof.Herescu;Oct. Vuia;irg.Culică;Dr.Taranu;dna si dl Cpt.de vas Anghel;Com.Pătru;av.Vasiliu-Cluj;Prof.Sultana; Dna si dl Prof.Pop;Dr.P.Popescu;Cpt.Opris;Dna si dl Traian Radovanu;dna si dl Mircea Dumitriu;dna si dl M.Diaconescu;dna si dl Loghiade; Dra Tantzi Ciucianu;Dl prof.Crihan;Dr.Miron Butariu;av.Furlungeanu;dr.Georgescu;prof.Posteuca;dl Jean Dragu;Al.Cristescu;Horatiu Comaniciu;N.S.Govora,etc.

Sângele vărsat nu va fi in zadar:dintr' insul va rodi măririea si independenta patriei.

Regele Carol I (5 Septemvrie 1877)

H A Z D E N E C A Z

Aniversarea zilei de nastere a Marelui Stalin

MOSCOVA. Noi academicienii BAZAGONOV si MINCIUNIN,Presedintii Comitetului de organizare al Manifestatiilor Spontane,am fost desemnati să prezentăm personal Genialului Părinte Stegar si Cărmaci al muncitorimii,urarile de bine ale oamenilor sovietici.Sosind la Kremlin am trecut prin numeroase posturi de control,fiind de 10 ori desbrăcati până la piele,mai inainte de a vedea pe cel mai iubit geniu al omenirii,tovarăsul STALIN.L-am văzut lucrând la un birou strălucitor,primit cadou anul trecut,si având pe pereti pe marii eroi ai poporului rus:ACHILE PELEIEVICI, IVANCA DARKOV,SUVOROV si KUTUZOV.L-am salutat si i-am spus următoarele:"Va aducem in dar,tovarăse STALIN,macheta unei statui numită "Victoria" reprezentând un soldat rosu,asa cum il cunoaste intreaga Europa,tinând intr'o mână pistolul mitralieră si in cealaltă un ceasornic,simbolizând că timpul este de partea Uniunii Sovietice.Să va citim acum urările oficiale ale poporului rus,asa cum sunt exprimate de Comitetul de Organizare al Manifestatiilor Spontane:"Istoria Comunismului incepe cu nasterea geniala a Marelui Stalin si dorim ca aportul acestui strălucit Părinte al Popoarelor să fie ca o coroană de vesnica pomenire pe monumentul comunismului'"

Profund miscat Marele STALIN ne-a insărcinat pe noi,BAZAGONOV si MINCIUNIN,să-i infătisăm o listă cu cele mai reusite scrisori, telegrame si daruri primite de ziua sa.Iată alegera noastră:

Din U,R.S.S.

Poetul Parbriz,Presedintele Republicii Federale Autonome SAKAZISTAN,trimite in dar Marelui Stalin o cămilă precum si o scrisoare in versuri,arătând că această camila este interpreta iubirii fierbinti a poporului sakáz.

Dar să dăm citire scrisorii:

Du-te cămilă in zbor la Kremlin,
Du-te cămilă la tata Stalin.
Cântă-i cămilă Părintelui Mare,
Sakáza iubire,fierbintea'nfocare,
Vorbeste-i cămila de-a noastra tendinta,
Spre artă,cultură si'n sport biruintă.
Sărută-l cămilă ,săruta-l fierbinte,
Precum copilasul sărut'un parinte"

Semnat PARBRIZ

Iată o scrisoare din partea lui PUSCARIENCO,bursier al Lagărelor de Educatie Gratuită din Siberia,pe care propaganda inamică se incăpătăneaza a le numi lagăre de munca fortată.

Să-l auzim pe PUSCARIENCO:" Cu fiecare aniversare a Părintelui STALIN se apropie sfârșitul studiilor noastre. Just, am făcut studii grele însă am învățat aici ce înseamnă libertatea și fericirea în statul sovietic. Sperăm că lecțiile noastre să deschidă ochii întregei omeniri." Semnat: PUSCARIENCO

DIN RP MONGOLA

Semnalăm următoarea telegramă din partea Mareșalului CIOIBOSTAN, Președintele Consiliului de Miniștri: "In această zi măreață, Academia din RP Mongolă a ținut o ședință solemnă spre a învăța din activitatea tovarășului STALIN și a-l proclama Corifeu al științei mongole. Tovarășe STALIN, Academicienii noștri doresc să vă așeze veșnic alături de Lenin, în afecțiunea poporului mongol. Iubite Corifeu, noi, republica independentă mongolă, executând ordinul Uniunei Sovietice, ne ocupăm intens cu plantarea de zone de păduri protectoare și sunt bucuros să vă anunț că poporul mongol a salutat cu recunoștință planul de împădurire și numește cu afecțiune pe inițiatoarea planului, pe Marea Uniune Sovietică, MAMA PADURII. Semnat: CIOIBOSTAN.

EXTREMUL ORIENT

Iată acum 2 telegrame din partea tovarășilor asiatici setoși ca și sovieticii de libertate:

"Poporul coreian, încleștat în luptă, mulțumește Marelui STALIN că i-a dat pace și belșug"

Semnat KIM IR SEK, Președintele Republicii Democrate Coreia.

"Cuvântul STALIN înseamnă pentru noi adevărul, libertatea și dreptatea" Semnat HO TI MINT Președintele Statului Vietnam

DIN RP ALBANIA

Iată ce scrie Președintele Consiliului de Miniștri, Ministrul Apărării Naționale și Comandant Suprem al Armatei, General Colonel de tancuri KORCI MOPSE: "Gratie Marelui STALIN, RP Albania deține secretul bombei atomice de mai mult timp și am înființat la Tirana uriașele uzine atomice KORCI MOPSE sub conducerea genialului savant albanez BEKIR BALAMUKU. Cu ajutorul expertilor tehnici sovietici instalatiile atomice au sărit de 2 ori în aer și deaceia până la găsirea unor metode și mai eficace pentru prevenirea accidentelor, Uzinele Atomice KORCI MOPSE vor fabrica ace de siguranță. Dăruim Marelui STALIN cele o sută de ace fabricate anul acesta." Semnat KORCI MOPSE

DIN GRECIA DEMOCRATA CU TERITORIUL IN RP ALBANIA

Iată scrisoarea tovarășului MATIS FRIPTIS, conducătorul vitejilor partizani greci mereu victorioși: "Noi armata democrată greacă aplicând pe teren geniala strategie stalinistă avem numai victorii și deaceia am suspendat operațiile militare impunând pacea pe teritoriul Greciei. Trupele britanice au fost silite să părăsească pământul grecesc, ca și noi dealtfel, și acum având misiunea terminată putem da câte o mână de ajutor și vecinilor noștri, RP Albania și RP Bulgaria, spre a le permite și lor obținerea unor victorii tot atât de strălucite ca ale noastre" Semnat: MATIS FRIPTIS

DIN PARTEA IUGOSLAVILOR LIBERI

Iugoslavii liberi găzduiți în RPR trimit următoarea scrisoare semnată de cunoscutul patriot PERO PUPIVODA: " Noi Iugoslavii liberi cu sediul la închisoarea Jilava în RPR, trimitem în dar Marelui STALIN un covor având pe el țesut mutra hidoasă a piticului degenerat IUDA TITO ca tovarășul STALIN să-l calce mereu în picioare. Suntem convinși că banda trădătoare TITO-RANCOVICI-DJILAS va fi trasă la răspundere foarte curând așa cum tovarășul STALIN ne asigură într'una de doi ani încoace." Semnat PUPIVODA

RP BULGARIA

Iată o scrisoare din partea dragilor conducători ai poporului bulgar, DOBRI CIOCANOFF și SIFON MUSCALOFF: " Soarta face ca puțin înainte de aniversarea Marelui STALIN să inaugurăm la Sofia mausoleul lui GHIORGHI DIMITROV, simbolul prieteniei veșnice bulgaro-sovietice. Noi știm că IUDA TITO și KOSTOV plănuiau asasinarea lui GHIORGHI DIMITROV însă tovarășul STALIN le-a luat înainte și ducând pe DIMITROV la Moscova i-a acordat cuvenita îngrijire medicală. Suntem recunoscători Marelui STALIN pentru interesul arătat conducătorului nostru și cum putem oare manifesta mai bine această recunoștință decât prin ascuțirea vigilenței, prin stârpirea bandei de trădători a lui KOSTOV, prin angajamentul ce ni-l luăm de a scăpa cât mai curând poporul bulgar de toți trădătorii partidului comunist." Semnat: DOBRI CIOCANOFF și SIFON MUSCALOFF

XYZ-Londra

(Va urma)

Poșta noastră

* Legionar BURUNCIANU
Vom căuta să satisfacem toate cererile dumitale.

****

CHEMAREA va apare regulat numai dacă sprijinitorii ei trimit contributia la timp.

****

CHEMAREA
Dépôt Légal 11937/49
Gerant responsabil: AL. CRISTESCU, 6, rue Laborde, Paris 8 eme

****